

4) Lovforslagets § 1 (se Tillæg C Sp. 121—24) vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

5) Ændringsforslag af Udvalgets Flertal til § 2:

Første Linie udgaar, og i Stedet for den sættes:

„De, der henhøre under Lønningsklassen A i foranstaaende Paragraf, erholde Kongelig Udnavnelse. Af dem, der henhøre under Lønningsklassen B, kan der gives indtil Halvdelen Bestalling og Pensionsberettigelse, forsaavidt de have tilbragt 10 Aar i Post- eller Telegrafvæsenets Tjeneste“.

Vedtages dette Ændringsforslag, udgaar i anden Linie af § 2 Ordet „ham“, og efter Ordet „opførtes“ indskydes: „Embeds- og“ vedtoges med 27 Stemmer imod 19.

Lovforslagets saaledes affattede § 2 vedtoges med 29 Stemmer mod 10.

Lovforslagets §§ 3 og 4 (se Tillæg C Sp. 123—24) ansaaes vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 12.

Man gif dernæst til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ophævelsen af Fællesskabet mellem de til samme Amt hørende Kjøbstæder med Hensyn til de forskellige Udgifter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 296.)

Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B Sp. 231 ff.).

Foruden det af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Forslag var der ikke fremkommet noget Forslag.

Ordføreren (Nesken): Det gjør mig meget ondt, at jeg atter i Dag skal besvære det høie Thing med Sager, der neppe kunne gjøre Fordring paa Thingets særlige Interesse, og det gjør mig ligeledes ondt, at jeg ikke kan vente angaaende Midlerne til at naae det Maal, som Lovforslaget gaar ud paa, at være enig med den høitærede Indenrigsminister, som jeg ellers i saa Meget og saa gjerne samstemmer med. Jeg vil indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg tør haabe, at de ærede Herrer have

læst Betænkningen, og at Sagen i det Hele er saa ofte omhandlet, at det vilde være upassende, om jeg vilde gjenoptage, hvad der i saa Henseende tidligere er ytret. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at Udvalget er enig i, dels at det nuværende Fællesskab, der bestaar med Hensyn til forskellige Udgifter, bør hæves, dels, at den Maade, hvorpaa vi have foreslaaet Lovforslaget affattet, ikke paa nogen Maade foregriber en senere Fordeling og navnlig ikke den Fordeling, som med Hensyn til nggale Udgifter er bragt i Forslag af den høitærede Indenrigsminister i Forslaget om Fattigvæsenet, og endelig i, at det for at give Kjøbstæderne en Betryggelse vilde være ønskeligt, at der indsattes en Bestemmelse om, at naar Beløbet af samtlige disse Udgifter overstiger en vis Størrelse, som er 50 pCt. mere end Gjennemsnittet af, hvad der hidtil er udredet til disse Udgifters Afholdelse, da overtages det overstygende Beløb af Statskassen, idet man mener, at flere af disse Udgifter ere saadanne, at de egentlig ere Statsudgifter, der som saamange andre Statsudgifter udredes af Kommunerne. Endnu skal jeg kun tilføie, at Vedtagelsen af § 2 er kun Vedtagelsen af en lidt udvidet Bestemmelse i Frd. af 15de September 1832, og at Vedtagelsen af denne Bestemmelse i de fleste Tilfælde vil gjøre det aldeles utænkeligt, at § 3 vil komme til Anvendelse. Jeg skal ikke for Tiden udtale mig videre, men kun bede det høie Thing, at det, efterat Sagen er stillet saaledes, og efterat Udvalgets Medlemmer ere blevne enige om Sagens Ordning, vil fremme Sagen, for at ogsaa det andet Thing kan faae Leilighed at vise, hvorledes det stiller sig til den.

J. Andersen: Jeg skal ikke lægge Loven nogen Hindring i Veien — og selv om jeg vilde det, vilde det vel ikke staa i min Magt — men vil kun sige, at jeg er lidt betænkelig ved det Princip, at snart Staten og snart Kommunen skal betale. Man har ofte set fremsætte haade skriftlig og mundtlig Onsker om, at, naar Udgifterne naaede et vist Punkt, skulde Staten bære dem enten delvis eller helt. Ljøvrigt kunde jeg bedre forsonde mig med denne Tanke her, hvis man havde sagt, at naar Udgifterne naaede op til en vis Sum, skal Staten give Halvdelen og Kommunerne Halvdelen. Det vilde være mindre betænkeligt end at sige, at Staten skal betale det Hele. Jeg skal imidlertid som sagt stemme for Forslaget for at se, hvorledes det vil gaa det paa dets videre Gang.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Jeg skal meget beklage, om det høie Thing vilde give dette Forslag sin Støtte. De væsentligste af de i § 1 omtalte Udgifter ere gjorte til Gjensind for en anden Fordeling i et Forslag, som jeg i dette Dieblit forhandler med det andet Thing om, og jeg maa derfor finde, at man selv